

ÍNSÉGDOMB

Bár itt áll a Nyírség csupa hullám dombvidékének szélén, ezt a dombot nem a természet alkotta, nem a szél fújta össze.

Talán 200 éve áll a kállósemjéni út kanyarulatában. Egyes források szerint 1780-ban, más források szerint 1830 körül keletkezett. Abban minden forrás egyet ért, hogy azon a nyáron akkora szárazság volt, hogy a kállói határban minden vetés tönkrement. A jobbágyok, szegényparasztok kamrái üresen álltak, éhínség fenyegette a családokat. Az emberek éhségükben a mocsári növények lisztes gumóit rágcsálták. Már vetőmag sem maradt. A kiskállói Kállay család magtárai viszont tele voltak gabonával, ezért az éhezők Kállay Ferenc földbirtokoshoz fordultak. Kérték, adjon egy évre való búzát, hogy kenyerük legyen. Sok jóindulatot nem várhattak a kérelmezők, hiszen ekkor javában tartott a 100 éves per a Kállay család és Kálló népe között. S valóban nagy árat szabott a földesúr a gabonáért: a kapott terményt a következő évben meg kell adni, vagy értékét ledolgozni. Kamat fejében pedig a család számára épült 14 szobás kúria mellé, ahogyan a barokk kertekben szokás, hordjanak össze egy homokdombot, és annak tetejére építsenek kilátót. De a homok hordásával ne fárasszák a drága igásállatokat, hordják csak össze emberi erővel.

Más források története annyiban tér el, hogy Felvidékről menekültek ide „ínségesek”, éhező emberek a szárazság miatt, és ők fordultak kéréssel a földesúrhoz. Abban már újra egyetért minden forrás, hogy az éhező nép elfogadta a feltételt. Talicskákkal, mosóteknőkkel, szakajtókkal, köténnyel hordták a homokot, amíg 12 méter magas domb lett belőle, s felépült a kilátó is. A szegénység, kiszolgáltatottság emlékműve. Kár, hogy a Kállay család több évszázados birtoklásának csupán ez az emléke maradt.

Az Ínségdomb azóta áll. Az úri család kedve, ízlése szerint a kilátó az évek során hol fából, hol téglából épült, a II. világháború előtt kettős hagymakupolája volt. A dombra falépcső vezetett, de egy időben serpentinúton sétáltak fel a családtagok. A háború ezt a kuriózumot is megtépázta. 1960 körül tették rendbe turisztikai látnivalónak, kirándulóhelynek.

